

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

64. aastakäik

22. märts 2021

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2021/C 98/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
--------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2021/C 98/02	Kohtuasi C-600/20 P: Anne-Marie Klose 10. novembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 9. septembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-81/20: Anne-Marie Klose versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	2
2021/C 98/03	Kohtuasi C-640/20 P: Apellatsioonkaebus, mille PV esitas 23. novembril 2020 Üldkohtu (viies koda) 30. jaanuari 2020. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-786/16 ja T-224/18: PV versus komisjon	2
2021/C 98/04	Kohtuasi C-643/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Veszprémi Törvényszék (Ungari) 30. novembril 2020 – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyongkezelő Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2021/C 98/05	Kohtuasi C-670/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ráckevei Járásbíróság (Ungari) 8. detsembril 2020 – EP jt versus ERSTE Bank Hungary Zrt.	4
2021/C 98/06	Kohtuasi C-673/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal judiciaire d'Auch (Prantsusmaa) 9. detsembril 2020 – EP versus Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques	5
2021/C 98/07	Kohtuasi C-675/20 P: Colin Browni 11. detsembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 5. oktoobri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-18/19: Brown versus komisjon	6

2021/C 98/08	Kohtuasi C-701/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 22. detsembril 2020 – Avis Autovermietung Gesellschaft mbH <i>versus</i> Verein für Konsumenteninformation	7
2021/C 98/09	Kohtuasi C-718/20 P: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd 28. detsembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 15. oktoobri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-307/18: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals <i>versus</i> komisjon	7
2021/C 98/10	Kohtuasi C-14/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itaalia) 8. jaanuaril 2021 – Sea Watch E.V. <i>versus</i> Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo	9
2021/C 98/11	Kohtuasi C-15/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itaalia) 8. jaanuaril 2021 – Sea Watch E.V. <i>versus</i> Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle	11
2021/C 98/12	Kohtuasi C-20/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 13. jaanuaril 2021 – JW, HD, XS <i>versus</i> LOT Polish Airlines	13
2021/C 98/13	Kohtuasi C-31/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 19. jaanuaril 2021 – Eurocostruzioni Srl <i>versus</i> Regione Calabria	14
2021/C 98/14	Kohtuasi C-34/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 20. jaanuaril 2021 – Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium	15
2021/C 98/15	Kohtuasi C-35/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven kasatsionen sad (Bulgaaria) 19. jaanuaril 2021 – „Konservinvest“ OOD <i>versus</i> „Bulkons Parvomay“ OOD	15
2021/C 98/16	Kohtuasi C-42/21 P: Lietuvos geležinkeliai AB 27. jaanuaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 18. novembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-814/17: Lietuvos geležinkeliai <i>versus</i> komisjon	16
2021/C 98/17	Kohtuasi C-46/21 P: Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööameti 27. jaanuaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 18. novembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-735/18: Aquind <i>versus</i> ACER	17
2021/C 98/18	Kohtuasi C-60/21: 1. veebruaril 2021 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Belgia Kuningriik	18

Üldkohus

2021/C 98/19	Kohtuasi T-110/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Kazembe Musonda <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumpatsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	19
2021/C 98/20	Kohtuasi T-111/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Boshab <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Omandiõigus – Süütuse presumpatsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	20
2021/C 98/21	Kohtuasi T-113/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Kampete <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumpatsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	20

2021/C 98/22	Kohtuasi T-116/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Kande Mupompa <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Omandiõigus – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	21
2021/C 98/23	Kohtuasi T-118/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Amisi Kumba <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	22
2021/C 98/24	Kohtuasi T-119/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Mutondo <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	23
2021/C 98/25	Kohtuasi T-120/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Numbi <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	23
2021/C 98/26	Kohtuasi T-121/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Ruhorimbere <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	24
2021/C 98/27	Kohtuasi T-122/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Ramazani Shadary <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	25
2021/C 98/28	Kohtuasi T-123/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Kanyama <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	26

2021/C 98/29	Kohtuasi T-124/19: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Ilunga Luyoyo <i>versus</i> nõukogu (Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)	26
2021/C 98/30	Kohtuasi T-258/20: Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Klymenko <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas – Rahaliste vahendite külmutamine – Selliste isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid külmutatakse – Hageja nime jätmise loetellu – Nõukogu kohustus kontrollida, et kolmanda riigi asutuse otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele)	27
2021/C 98/31	Kohtuasi T-352/18: Üldkohtu 4. veebruari 2021. aasta määrus – Germann Avocats <i>versus</i> komisjon (Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue – Teenuste hanked – Hankemenetlus – Ametiühingute mittediskrimineerimise ja mitmekesisuse kohaste tavade jätku-uuring – Pakkuja pakkumuse tagasilükkamine – Pakkumuste hindamise kriteeriumid – Osaliselt õiguslikult põhjendamatult ja osaliselt vastuvõetamatult hagi)	28
2021/C 98/32	Kohtuasi T-35/21: 22. jaanuaril 2021 esitatud hagi – SFD S.A. <i>versus</i> EUIPO – Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION)	28
2021/C 98/33	Kohtuasi T-38/21: 19. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Inivos ja Inivos <i>versus</i> komisjon	29
2021/C 98/34	Kohtuasi T-40/21: 25. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Slovakkia <i>versus</i> komisjon	30
2021/C 98/35	Kohtuasi T-50/21: 26. jaanuaril 2021 esitatud hagi – About You <i>versus</i> EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	31
2021/C 98/36	Kohtuasi T-51/21: 26. jaanuaril 2021 esitatud hagi – About You <i>versus</i> EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	32
2021/C 98/37	Kohtuasi T-69/21: 1. veebruaril 2021 esitatud hagi – Rotondaro <i>versus</i> EUIPO – Pollini (COLLINI)	33
2021/C 98/38	Kohtuasi T-72/21: 3. veebruaril 2021 esitatud hagi – Bowden ja Young <i>versus</i> Europol	33
2021/C 98/39	Kohtuasi T-74/21: 5. veebruaril 2021 esitatud hagi – Teva Pharmaceutical Industries ja Cephalon <i>versus</i> komisjon	34
2021/C 98/40	Kohtuasi T-80/21: 5. veebruaril 2021 esitatud hagi – Cargolux <i>versus</i> komisjon	35
2021/C 98/41	Kohtuasi T-85/21: 8. veebruaril 2021 esitatud hagi – QF <i>versus</i> komisjon	36
2021/C 98/42	Kohtuasi T-602/20: Üldkohtu 28. jaanuari 2021. aasta määrus – MS <i>versus</i> komisjon	36

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2021/C 98/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 88, 15.3.2021

Eelmised väljaanded

ELT C 79, 8.3.2021

ELT C 72, 1.3.2021

ELT C 62, 22.2.2021

ELT C 53, 15.2.2021

ELT C 44, 8.2.2021

ELT C 35, 1.2.2021

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>.

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Anne-Marie Klose 10. novembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 9. septembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-81/20: Anne-Marie Klose versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-600/20 P)

(2021/C 98/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Anne-Marie Klose (esindaja: advokaat I. Seher)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 11. veebruari 2021. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Apellatsioonkaebus, mille PV esitas 23. novembril 2020 Üldkohtu (viies koda) 30. jaanuari 2020. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-786/16 ja T-224/18: PV versus komisjon

(Kohtuasi C-640/20 P)

(2021/C 98/03)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: PV (esindaja: *Rechtsanwalt* D. Birkenmaier)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada 30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus liidetud kohtuasjades T-786/16 ja T-224/18;
- teha otsus käesolevas kohtuasjas ning liidetud kohtuasjades T-786/16 ja T-224/18, nagu näeb ette Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 170;
- mõista teiselt menetlusosaliselt välja kohtukulud kohtuasjas C-111/20 P ning kõik muud kohtukulud kohtuasjades T-786/16, T-224/18, T-224/18 R1 ja T-224/18 R2.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide, mille kohaselt tõlgendati vääral ELTL artikleid 72 ja 270 ning ametnike personalieeskirjade artiklit 23, ja mille kohaselt Üldkohus leidis ebaõigesti, et personalieeskirjad on ainus õigusallikas ametnike ja nende institutsiooni vaheliste kohtuvaidluste lahendamisel.
2. Teine väide, et on rikutud ELL artiklit 4, harta artiklit 41 ja personalieeskirjade artiklit 11a.
3. Kolmas väide, et rikuti õiguse üldpõhimõtet *fraus omnia corrumpit* ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 36.
4. Neljas väide, et eirati harta artikleid 1, 3, 4, 31 ja 41 ja personalieeskirjade artikleid 1 e ja 12 a;
5. Viies väide, mille kohaselt kasutati „väärtõendeid“, tõlgendati ebaõigesti personalieeskirjade artikli 59 punkti 1 kolmandat ja viiendat lõiku ning rikuti 6. juuli 2014. aasta otsust 92-2004, mille komisjon tegi institutsioonisisese menetluses.
6. Kuues väide, mis puudutab tahtlikke kuritarvitusi seoses sünalagemaatilistes suhetes kohustuse täitmata jätmisele esitatava vastuväite põhimõtte kohaldamisega.
7. Seitsmes väide, et rikuti harta artiklit 41, personalieeskirjade artiklit 25 ja et valitses teadlik tegevusetus seoses individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti poolse maksmata palga summade väärkasutusega 21 593,64 euro ulatuses.
8. Kaheksas väide, mille kohaselt moonutati esimese distsiplinaarmenetluse CMS 13/087 tühistamise tagajärgi, jättes need tähelepanuta.
9. Üheksas väide, et rikuti harta artiklit 15.
10. Kümnes väide, mis on esitatud teise võimalusena ja mille kohaselt rikuti *ultra petita* otsustamise keeldu.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Veszprémi Törvényszék (Ungari) 30. novembril 2020 –
ENERGOTT Fejlesztő és Vagyongkezelő Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Kohtuasi C-643/20)

(2021/C 98/04)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Veszprémi Törvényszék (Veszprémi kohus, Ungari)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: ENERGOTT Fejlesztő és Vagyongkezelő Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (riigi maksu- ja tolliameti vaiete direktoraat, Ungari)

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (edaspidi „käibemaksudirektiiv“), artikli 90 lõikeid 1 ja 2 (võttes eriti arvesse kohtuotsust Enzo Di Maura [C-246/16⁽²⁾] ja kohtumäärust Porr Építési Kft. [C-292/19⁽³⁾]) ning liidu õiguse tõhususe ja võrdväarsuse aluspõhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid ei või kehtestada lootusetuks tunnistatud nõuete pealt tasumisele kuuluva käibemaksu tagastamise aegumistähtaja arvestamise alguseks ajahetke enne seda, kui nõue, millel tagastamisele kuuluv käibemaks põhineb, muutub lootusetuks?

2. Kas käibemaksudirektiivi artikli 90 lõikeid 1 ja 2 ning artiklit 273 (võttes eriti arvesse kohtuotsust Enzo Di Maura [C-246/16] ja kohtumäärust Porr Építési Kft. [C-292/19]) ning liidu õiguse tõhususe ja võrdväärsuse aluspõhimõtted, lisaks neutraalse maksustamise põhimõttele tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi praktika, mis seisneb selles, et lootusetu nõude pealt käibemaksu tagastamise kontekstis eeldatakse maksukohustuslaselt käibemaksu tagastamise tingimusena, et ta teeks lisaks selle nõude rahuldamisele likvideerimismenetluses veel muid toiminguid, et nõuet sisse nõuda?
3. Kas käibemaksudirektiivi artikli 90 lõikeid 1 ja 2 ning artiklit 273 (võttes eriti arvesse kohtuotsust Enzo Di Maura [C-246/16] ja kohtumäärust Porr Építési Kft. [C-292/19]) ning liidu õiguse tõhususe ja võrdväärsuse aluspõhimõtted [lisaks] neutraalse maksustamise põhimõttele tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi praktika, mis seisneb selles, et maksmata jätmise korral peab teenust osutav ettevõtja selle teenuse kohe katkestama, sest kui ta seda ei tee ja jätkab teenuse osutamist, ei saa ta nõuda ka nende lootusetute nõuete pealt tasumisele kuuluva käibemaksu tagastamist, vaatamata sellele, et need nõuded tunnistatakse selliseks hiljem?
4. Kas käibemaksudirektiivi artikli 90 lõikeid 1 ja 2 ning artiklit 273 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 15–17 (võttes eriti arvesse kohtuotsust Enzo Di Maura [C-246/16] ja kohtumäärust Porr Építési Kft. [C-292/19]) ning liidu õiguse tõhususe ja võrdväärsuse aluspõhimõtted [lisaks] neutraalse maksustamise põhimõttele tuleb tõlgendada nii, et [nende sätetega ja põhimõtetega] on vastuolus see, et pärast kohtumääruse Porr Építési Kft. tegemist on liikmesriigi ametiasutused, kelle ülesanne on tagada õiguse järgimine, kehtestanud ilma igasuguse õigusliku aluseta teises kuni neljandas eelotsuse küsimuses märgitud tingimused, kusjuures see tingimuste kogum ei olnud maksukohustuslase jaoks enne nõuete lootusetuks muutumist ilmselge?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2017:887.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2019:901.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ráckevei Járásbíróság (Ungari) 8. detsembril 2020 – EP jt versus ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Kohtuasi C-670/20)

(2021/C 98/05)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Ráckevei Járásbíróság (Ráckeve kohus)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: EP, TA, FV ja TB

Kostja: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Eelotsuse küsimused

1. Kas vahetuskursi kõikumise ohu kandmist käsitlevat sellist lepingutingimust, mis sisaldab ainult võlgniku avaldust, mille sisu on, et ta „on teadlik tehingu võimalikest riskidest ning eelkõige sellest, et antud valuuta kursi kõikumised Ungari forint (HUF) suhtes võivad nii suurendada kui ka vähendada laenu forintites tagasimaksmise koormat“, ilma et selles oleks konkreetselt sätestatud, et vahetuskursi kõikumise ohtu kannab üksnes ja täiel määral võlgnik, saab lugeda selgeks ja üheselt mõistetavaks, võttes arvesse direktiivi 93/13/EMÜ ⁽¹⁾ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) artikli 4 lõike 2 kohta kohtuotsuses Andriuc jt (C-186/16) ⁽²⁾ antud tõlgendust?

2. Kas eelnimetatud lepingu säte on kooskõlas kohtuotsuses Andriciuc jt (C-186/16) märgitud nõudega, et tarbija saaks selle alusel hinnata ka vahetuskursi kõikumise ohu kandmise – võimalik, et olulisi – majanduslikke tagajärgi tema finantskohustustele, arvestades, et lepingu sõlmimise ajal tarbijaga alla kirjutatud dokumendis Teabeleht välisvaluutas rahastamise üldriskide kohta on ühte moodi viidatud nii vahetuskursi kõikumise soodsatele kui ka ebasoodsatele mõjudele, millega viidatakse stabiilse vahetuskursi kõrval – ka Ungari Pangaliidu poolt avalikuks tehtud – tendentsile, mille kohaselt need soodsad ja ebasoodsad finantsmõjud tasanduvad pikas perspektiivis?
3. Kas eelnimetatud lepingu säte on kooskõlas kohtuotsuses Andriciuc jt (C-186/16) märgitud nõudega, et tarbija saaks selle alusel hinnata ka vahetuskursi kõikumise ohu kandmise – võimalik, et olulisi – majanduslikke tagajärgi tema finantskohustustele, kui ei lepingus ega lepingu sõlmimise ajal alla kirjutatud teabelehel vahetuskursi kõikumise ohu kohta ei ole ei otseselt ega kaudselt märgitud, et osamakseid võidakse tõsta ka oluliselt ja tegelikult isegi ükskõik kui suures summas?
4. Kas selgeks ja üheselt mõistetavaks direktiivi 93/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) artikli 4 lõike 2 tähenduses, võttes arvesse kohtuotsuses Andriciuc jt (C-186/16) märgitud, saab lugeda sellist vahetuskursi kõikumise ohu kandmist käsitlevat lepingutingimust, milles ei ole sõnaselgelt sätestatud, et vahetuskursi kõikumise ohtu kannab üksnes ja täies ulatuses tarbija, nii et lepingu tingimustest ei selgu konkreetselt, et osamakseid võidakse tõsta ka oluliselt ja tegelikult isegi ükskõik kui suures summas?
5. Kas ainuüksi tarbija sellekohasest üldiselt sõnastatud avaldusest, mis on kirja pandud lepingutingimustes, piisab selleks, et teavitamine vahetuskursi kõikumise ohust vastaks kohtuotsuses Andriciuc jt (C-186/16) sätestatud tingimustele, mille kohaselt teavitamine peab olema selline, et keskmine tarbija saaks selle alusel hinnata ka vahetuskursi kõikumise ohu kandmise – võimalik, et olulisi – majanduslikke tagajärgi tema finantskohustustele, kui seda järeldust ei kinnita ei lepingu ega teabelehe ükski muu säte?
6. Kas Kúria selline tõlgendus, mille kohaselt „ainuüksi sellest, et kostja teavitas vahetuskursi kõikumise ohust, tuleneb, et hagejal tuli seda ohtu realselt arvesse võtta“, on kooskõlas direktiivi 93/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) artikli 4 lõikega 2, võttes arvesse kohtuotsuses Andriciuc jt (C-186/16) märgitud?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

(²) ECLI:EU:C:2017:703.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal judiciaire d'Auch (Prantsusmaa) 9. detsembril 2020 – EP
versus Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques**

(Kohtuasi C-673/20)

(2021/C 98/06)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal judiciaire d'Auch

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: EP

Vastustajad: Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

Teine pool: Maire de Thoux

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu lepingu artiklit 50 ja Ühendkuningriigi Euroopa Liidust väljaastumise lepingut tuleb tõlgendada nii, et need muudavad Euroopa Liidu kodakondsuse kehtetuks sellistel Briti kodanikel, kes on enne üleminekuperioodi lõppu kasutanud oma õigust vabalt liikuda ja asuda vabalt elama teise liikmesriigi territooriumile, ning eriti mis puutub neisse Briti kodanikesse, kes on elanud teise liikmesriigi territooriumil üle 15 aasta, ja kelle suhtes kohaldatakse Briti „15 aasta reeglit“ (*15 year rule*), jättes nad seega igasugusest hääleõigusest ilma?
2. Kas jaatava vastuse korral tuleb väljaastumislepingu artikleid 2, 3, 10, 12 ja 127, selle lepingu preambuli punkti 6 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 18, 20 ja 21 nende koostoimes mõista nii, et neil Briti kodanikel on õigus säilitada eranditult õigused Euroopa Liidu kodakondsusele, mis neil olid enne nende riigi väljaastumist Euroopa Liidust?
3. Kui teisele küsimusele vastatakse eitavalt, siis ega väljaastumisleping ei ole osaliselt kehtetu, kuna see rikub põhimõtteid, milles seisneb Euroopa Liidu identiteet, eriti Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 18, 20 ja 21, kuid ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 39 ja [40], ning ega see leping ei riku proportsionaalsuse põhimõtet, kuna ei sisalda sätet, mis võimaldaks neil kodanikel need õigused eranditult säilitada?
4. Igal juhul, ega väljaastumislepingu artikli 127 lõike 1 punkt b ei ole osaliselt kehtetu, kuna see rikub Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 18, 20 ja 21, kuid ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 39 ja 40, kuna see võtab neilt liidu kodanikelt, kes on teostanud oma vaba liikumise õigust ja vabadust asuda elama Ühendkuningriiki, õiguse selles riigis kohalikel valimistel hääletada ja kandideerida, ning juhul, kui Üldkohus ja Euroopa Kohus tõlgendavad seda samamoodi nagu Prantsuse Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu), siis ega see rikkumine ei hõlma neid Ühendkuningriigi kodanikke, kes on oma liikumisvabadust ja õigust asuda elama teise liikmesriigi territooriumile teostanud kauem kui 15 aastat tagasi ning kelle suhtes kohaldatakse Briti „15 aasta reeglit“, jättes nad seega igasugusest hääleõigusest ilma?

Colin Browni 11. detsembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 5. oktoobri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-18/19: Brown versus komisjon

(Kohtuasi C-675/20 P)

(2021/C 98/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Colin Brown (esindaja: *avocat* I. Van Damme)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon ja Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

Apellant palun Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus, mitte vaidlusalune otsus (¹);
- otsustada tema käsutuses oleva terve toimiku põhjal, et vaidlusalune otsus tuleb tühistada, ning teha otsus, et apellandi õigus kodumaalt lahkumise toetusele ja sõidukuludele tuleb taastada alates 1. detsembrist 2017 ning et hüvitisi, mida ei makstud 1. detsembrist 2017 kuni apellandi õiguste taastamiseni, tuleb apellandile maksta koos intressidega;
- mõista komisjonilt välja apellandi kohtukulud Euroopa Kohtus ja Üldkohtus.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, mille kohaselt Üldkohus tõlgendas väärtalt personaleeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a, kuna ta lubas või nõudis ametnikult kodumaalt lahkumise toetuse äravõtmist sellel põhjusel, et viimane sai oma teenistuskoha kodakondsuse, kui teenistuskohast ei olnud muutunud.

Teine väide, mille kohaselt on personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti b apellandile kohaldamine Üldkohtu otsuses ja komisjoni vaidlusaluses otsuses põhjendamatu diskimineerimine.

(¹) Individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 19. märtsi 2018. aasta otsus, millega lõpetati apellandile kodumaalt lahkumise toetuse maksmine ja tema sõidukulude hüvitamine alates 1. detsembrist 2017.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 22. detsembril 2020 – Avis
Autovermietung Gesellschaft mbH versus Verein für Konsumenteninformation**

(Kohtuasi C-701/20)

(2021/C 98/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Avis Autovermietung Gesellschaft mbH

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Verein für Konsumenteninformation

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (¹) VIII peatüki sätetega, eelkõige artikli 80 lõigetega 1 ja 2 ning artikli 84 lõikega 1 on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis – lisaks määruse kohaldamise järelevalve ja täitmise tagamise pädevusega järelevalveasutustele antud sekkumisõigusele ning andmesubjektide kasutatavatele õiguskaitsevahenditele – näevad ette, et ühelt poolt konkurentidel ja teiselt poolt liikmesriigi õiguse alusel volitatud ühendustel, asutustel ja kodadel on isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumise korral sõltumata andmesubjektide konkreetsete õiguste rikkumisest ja ilma andmesubjekti volituseta õigus esitada rikkujat vastu tsiviilkohtusse hagi, kui tegemist on ebaausa kaubandustava kasutamise keelu, tarbijakaitsealaste õigusaktide või tühistate tüüptingimuste kasutamise keelu rikkumisega?

(¹) ELT 2016, L 119, lk 1.

**Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd 28. detsembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu
(kuues koda) 15. oktoobri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-307/18: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals
versus komisjon**

(Kohtuasi C-718/20 P)

(2021/C 98/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (esindajad: advokaadid K. Adamantopoulos ja P. Billiet)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna;

- rahuldada apellandi poolt Üldkohtule esitatud hagiavalduse nõuded ja tühistada määrus (EL) 2018/330 (¹) apellanti puudutavas osas vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artiklile 61;
- mõista apellatsioonimenetluse ja kohtuasja T-307/18 Üldkohtu menetluse kulud välja vastustajalt.

Teise võimalusena palub apellant Euroopa Kohtul:

- saata asi tagasi Üldkohtule, et viimane teeks otsuse apellandi nõuete kohta vastavalt menetlusstaadiumile; ja
- jätta kohtukulude üle otsustamine edaspidiseks.

Väited ja peamised argumendid

Esimese väite kohaselt kohaldas Üldkohus valesti õigusnorme, otsustades, et komisjon oli käesolevas asjas apellantidele andnud piisavalt aega tutvuda kõigi asjassepuutuvate asjaoludega. Kui komisjon oleks täitnud kõik talle määruse (EL) 2016/1036 (²) („algmäärus“) artikli 20 lõigetest 2 ja 4 tulenevad kohustused, oleks apellant saanud esitada komisjonile asjakohased märkused ja selle tulemusel oleks dumpingu kindlaksmääramise tulemus olnud apellandile soodne. Samuti moonutas Üldkohus fakte sellega, et otsustas puuraugu mantlitena ja puurimisega seoses kasutatavate apellandi roostevabast terasest õmblusteta torude kategooria normaalväärtuse India tootja teatatud toote kontrollarvude alusel.

Teise väite kohaselt on vaidlustatud kohtuotsuses rikutud õigusnorme sellega, et algmääruse artikli 2 lõike 7 alusel vastuvõetud liidu aktide õiguspärasust ei saavat hinnata Hiina Rahvavabariigi WTO-ga ühinemise protokollil alusel. Teise võimalusena on vaidlustatud kohtuotsuses rikutud õigusnorme sellega, et algmääruse artikli 2 lõiget 7 ei loetud selle määruse artikli 2 lõigete 1 ja 6 osas erandiks, mida saab konkreetselt kohaldada ainult Hiinast liitu suunduva impordi suhtes vastavalt Hiina WTO-ga ühinemise protokollil artikli 15 lõike 1 punktile d ja vaid nii kaua, kui need sätted kehtivad. See, et komisjon kasutas võrdlusriigina Indiat, oli ekslik nii liidu kui WTO õiguse alusel. Sellise lähtekohta tõttu tuvastas komisjon apellandi puhul väga kõrge dumpingumarginaali, kuigi seda poleks olnudki, kui komisjon oleks apellandi suhtes kohaldanud algmääruse artikli 2 lõikeid 1 ja 6. Lisaks jättis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 154 ja selle tulemusel ka kohtuotsuse järgnevatel osadel täiesti käsitlemata India tootja esitatud vale teabe, olles ometi asjakohaselt esitanud sellekohase apellandi argumentatsiooni vaidlustatud kohtuotsuse punktis 150.

Kolmanda väite kohaselt on Üldkohtu tuvastused valed seoses algmääruse artikli 2 lõigete 10 ja 11 ning artikli 11 lõike 9 kohaldamisega, kuivõrd kui nimetatud sätetes on ette nähtud liidu institutsioonide kohustus tagada apellandi juhtumi puhul õiglane võrdlus normaalväärtuse ja apellandi ekspordihinna vahel.

Neljanda väite kohaselt on Üldkohtu otsuses rikutud õigusnorme ja moonutatud fakte. Komisjoni poolt kasutatud meetodika apellandi C-tüüpi roostevabast terasest õmblusteta torude suhtes kohaldatava koefitsiendi ja puuraugu mantlitena ja puurimisega seoses kasutatavate apellandi roostevabast terasest õmblusteta torude normaalväärtuse kindlaksmääramiseks oli vale ega taganud apellandi seisukohast õiglast normaalväärtust vastavalt algmääruse artiklile 2, mille tulemuseks oli olulisel määral liialdatud dumpingumarginaal apellandi puhul. Samuti jättis Üldkohus täiesti tähelepanuta WTO apellatsioonikogu otsustuspraktika asjas EC Fasteners.

Viienda väite kohaselt rikkus Üldkohus õigusnormi, hõlmates oma järeldustesse apellandi roostevabast terasest õmblusteta torude hindade allalöömise kohta seestöötlemise tolliprotseduurile suunatud apellandi roostevabast terasest õmblusteta torude hinnad.

- (¹) Komisjoni 5. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/330, millega kehtestatakse pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvabariigist pärit roostevabast terasest õmblusteta torude impordi suhtes (ELT 2018, L 63, lk 15).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itaalia)
8. jaanuaril 2021 – Sea Watch E.V. versus Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di
Porto di Palermo**

(Kohtuasi C-14/21)

(2021/C 98/10)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sea Watch E.V.

Vastustajad: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo

Eelotsuse küsimused

A. Euroopa Kohtult küsitakse, kas direktiivi 2009/16/EÜ (¹) kohaldamisalasse kuulub – ja seega kas PSC-i (Port State Control, sadamariigi kontroll laevade suhtes) võib teostada ka selle suhtes – laev, mille lipuriigi klassifikatsiooniühing klassifitseeris kaubalaevade alla, aga mis tegeleb tegelikult ainuüksi ja süstemaatiliselt tegevusega, mis ei ole majandustegevus, nagu nn SAR-tegevus (search and rescue, otsingu- ja päästetegevused) (millega tegelevad Sea Watch E.V. (valitsusväline organisatsioon Sea Watch) ja SW4 (laev Sea Watch 4) oma põhikirja alusel)?

Juhul, kui [...] Euroopa Kohus leiab, et [...] direktiivi 2009/16/EÜ kohaldamisalasse kuuluvad ka laevad, mis tegelikult majandustegevusega ei tegele, küsitakse Euroopa Kohtult täiendavalt, kas selles tähenduses tõlgendatuna on direktiiviga vastuolus selline riigisisene õigusnorm, nagu [seadusandliku dekreed] nr 53/2011 artikkel 3, millega võeti üle direktiivi 2009/16/EÜ artikkel 3 ning mille lõigus 1 sätestatakse otsingu- ja päästetegevuse kohaldamisala, piirates seda ainult majanduslikel eesmärkidel kasutatavate laevadega, jättes sellest välja mitte üksnes lõbusõidujahid, vaid ka kaubalaevad, mis tegelikult majandustegevusega ei tegele – ja mida seega majandustegevuseks ei kasutata?

Lõpuks soovitakse teada, kas Euroopa Kohus võib põhjendatult leida, et direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad osas, milles see hõlmab pärast 2017. aastal tehtud muudatusi ka reisilaevu, kaubalaevad, mis tegelevad süstemaatiliselt merehädaliste abistamise nn SAR-tegevusega, muutes merel päästetud isikute kui merel eluohtlikku olukorda sattunud isikute transpordi sel viisil võrdseks reisijateveoga?

B. Euroopa Kohtult küsitakse, kas asjaolu, et laeval transporditud inimeste arv ületas tunduvalt ohutusvahendite tunnistusel märgitud arvu, kuigi tegeleti nn SAR-tegevusega, või asjaolu, et omatakse ohutusvahendite tunnistust, mis viitab tunduvalt väiksemale inimeste arvule kui tegelikult transporditud inimeste arv – võib nõuetekohaselt kuuluda I lisa II osa punktis 2A sätestatud esmatahtsate tegurite või I lisa II osa punktis 2B sätestatud ootamatute tegurite alla, millele viidatakse direktiivi 2009/16/EÜ artiklis 11?

- C. Euroopa Kohtult küsitakse, kas direktiivi 2009/16/EÜ artiklis 13 sätestatud üksikasjalikumate sadamariigi kontrollide pädevus liikmesriikide lipu all sõitvate laevade suhtes võib ja/või peab hõlmama ka pädevust kontrollida, millise tegevusega laev tegelikult tegeleb, sõltumata tegevusest, milleks lipuriik ja vastav klassifikatsiooniühing väljastas klassifikatsioonitunnistuse ja sellest tulenevad ohutustunnistused, ja järelikult pädevust kontrollida, kas kõnealuse laeva valduses on tunnistused ja laev täidab üldisi nõudeid ja/või eeskirju, mis on ette nähtud rahvusvahelisel tasandil vastu võetud standardites, mis käsitlevad ohutust, reostuse vältimist ning elu- ja töötingimusi laevadel, ja kui vastus on jaatav, siis kas kõnealust pädevust saab teostada ka laeva suhtes, mis tegeleb konkreetsel juhul süstemaatiliselt nn SAR-tegevusega?
- D. Euroopa Kohtult küsitakse, kuidas tuleb tõlgendada SOLASe konventsiooni reegli 1 [parandus, artikkel 1] punkti b – millele viidatakse sõnaselgelt direktiivi 2009/16/EÜ artiklis 2 ja mille ühetaoline ühendust hõlmav tõlgendus tuleb seega tagada sadamariigi kontrolli eesmärgil ja sadamariigi kontrolli käigus – osas, milles see sätestab, et „*b. Osalisriigi valitsus kohustub kehtestama õigusakte ning võtma muid meetmeid, mis on vajalikud konventsiooni täielikuks ja igakülgeks jõustamiseks, tagamaks et inimeste ohutust silmas pidades oleksid laevad oma ettenähtud tegevuseks kõlblikud*“; eelkõige, kas hinnangu puhul laeva ettenähtud tegevuseks kõlblikkuse kohta, mille sadamariigid peavad sadamariigi kontrollide kaudu esitama, tuleks ainsaks kontrollstandardiks võtta nõuded, mis esitatakse klassifikatsiooni ja asjaomaste omandatud ohutustunnistuste alusel, mis saadi abstraktselt deklareeritud tegevuse alusel, või võib siiski arvestada ka tegevust, millega see laev tegelikult tegeleb?

Seega küsitakse Euroopa Kohtult, kas sadamariikide ametiasutustel on, ka viidatud rahvusvahelist standardit arvesse võttes, pädevus kontrollida mitte üksnes seda, kas laevavarustus ja pardaseadmed vastavad nõuetele, mis on ette nähtud lipuriigi väljastatud tunnistustes ja tulenevad laeva abstraktselt klassifikatsioonist, vaid ka pädevus hinnata nende tunnistuste ning laevavarustuse ja pardaseadmete vastavust, mis asuvad laeval ja on selle käsituses konkreetse tegevuse tõttu, mis on klassifikatsioonitunnistuses viidatud tegevusest eraldiseisev ja erinev.

Samad kaalutlused peab esitama ka IMO resolutsiooni A.1138(31) – *Procedures of Port State Control, 2019*, mis võeti vastu 4. detsembril 2019, punkti 1.3.1 kohta, osas, milles see sätestab, et „*Under the provisions of the relevant conventions set out in section 1.2 above, the Administration (i.e. the Government of the flag State) is responsible for promulgating laws and regulations and for taking all other steps which may be necessary to give the relevant conventions full and complete effect so as to ensure that, from the point of view of safety of life and pollution prevention, a ship is fit for the service for which it is intended and seafarers are qualified and fit for their duties.*“.

- E. Euroopa Kohtult küsitakse juhul, kui leiab kinnitust, et sadamariigil on pädevus hinnata tunnistuste valdamist ja nõuete ja/või eeskirjade järgimist tegevuse põhjal, milleks laev on tegelikult ette nähtud:
1. kas sadamariik, kes tegi sadamariigi kontrolli, võib nõuda, et laeva valduses oleksid tunnistused ning järgitaks ohutusnõudeid ja/või -eeskirju ja saaste vältimise nõudeid ja eeskirju, peale juba laeva valduses olevate tunnistuste ja juba järgitavate nõuete ja eeskirjade, mis on seotud tegelikult teostatava tegevusega, eelkõige juhul, kui tegemist on otsingu- ja päästetegevusega, et vältida laeva kinnipidamist;
 2. kui punktile nr 1 vastatakse jaatavalt, siis kas seda, et lisaks valduses olevatele ja konkreetset tegevust puudutavatele tunnistustele ning järgitavatele ohutusnõuetele ja/või -eeskirjadele omataks täiendavaid tunnistusi ning järgitaks täiendavaid ohutusnõudeid ja/või eeskirju, võib eelkõige siis, kui tegemist on otsingu- ja päästetegevusega, laeva kinnipidamise vältimiseks nõuda üksnes juhul, kui on olemas selge ja usaldusväärne rahvusvaheline ja/või [liidu] õigusraamistik otsingu- ja päästetegevuste klassifikatsiooni ja vastavate ohutust ning saaste vältimist puudutavate tunnistuste ning nõuete ja/või eeskirjade kohta;
 3. kui punktile nr 2 vastatakse eitavalt, siis kas seda, et lisaks valduses olevatele ja konkreetset tegevust puudutavatele tunnistustele ning järgitavatele ohutusnõuetele ja/või -eeskirjadele omataks täiendavaid tunnistusi ning järgitaks täiendavaid ohutusnõudeid ja/või -eeskirju, võib eelkõige siis, kui tegemist on otsingu- ja päästetegevusega, nõuda lipuriigi ja/või sadamariigi riigisiseste õigusnormide alusel ja kas selleks on vaja esmase tasandi õigusnorme või sobivad ka teisese tasandi õigusnormid või ka üksnes halduskorra üldeeskirjad;

4. kui punktile nr 3 vastatakse jaatavalt, siis kas sadamariigil on kohustus viidata sadamariigi kontrolli käigus täpselt ja konkreetselt, millise (punkti nr 3 kohaselt kindlaks määratud) riigisisese seadusjõuga õigusnormi, haldusnormi või üldhaldusaktis leiduva õigusnormi alusel tuleb kindlaks määrata nõuded ja/või tehnilised ohutuse ja saaste vältimise nõuded, mille sadamariigi kontrollitav laev peab otsingu- ja päästetegevusega tegelemiseks täitma, ja milliseid puuduste parandamise või kõrvaldamise tegevusi täpselt nõutakse, et tagada viidatud õigusnormide täitmine;
5. kas sadamariigi ja/või lipuriigi seadusjõuga õigusnormi, haldusnormi või üldhaldusaktis leiduva õigusnormi puudumisel võib sadamariigi ametiasutus konkreetsel juhul viidata tehnilistele ohutusnõuetele ja/või -eeskirjadele, saaste vältimise ning elu- ja töökaitse nõuetele pardal ja/või eeskirjadele, mille sadamariigi kontrolli all olev laev peab otsingu- ja päästetegevusega tegelemiseks täitma;
6. kui punktidele nr 4 ja 5 vastatakse eitavalt, kas siis võib juhul, kui selles valdkonnas puuduvad lipuriigi konkreetsed juhised, pidada otsingu- ja päästetegevusi vahepeal loa saanuks, ja seega ei saa seda tegevust kinnipidamiskorraldusega peatada, kui sadamariigi kontrolli all olev laev täidab muu kategooria (eelkõige kaubalaeva) eelnevalt viidatud nõuded ja/või eeskirjad, mille olemasolu lipuriik on ka konkreetselt kinnitanud?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprill 2009. aasta direktiiv 2009/16/EÜ, mis käsitleb sadamariigi kontrolli (ELT 2009, L 131, lk 57).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itaalia)
8. jaanuaril 2021 – Sea Watch E.V. versus Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di
Porto di Porto Empedocle**

(Kohtuasi C-15/21)

(2021/C 98/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sea Watch E.V.

Vastustajad: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle

Eelotsuse küsimused

- A. Euroopa Kohtult küsitakse, kas direktiivi 2009/16/EÜ (¹) kohaldamisalasse kuulub – ja seega kas PSC-i (Port State Control, sadamariigi kontroll laevade suhtes) võib teostada ka selle suhtes – laev, mille lipuriigi klassifikatsiooniühing klassifitseeris kaubalaevade alla, aga mis tegeleb tegelikult ainult ja süstemaatiliselt tegevusega, mis ei ole majandustegevus, nagu nn SAR-tegevus (search and rescue, otsingu- ja päästetegevused) (millega tegelevad Sea Watch E.V. (valitsusväline organisatsioon Sea Watch) ja SW4 (laev Sea Watch 4) oma põhikirja alusel)?

Juhul, kui [...] Euroopa Kohus leiab, et [...] direktiivi 2009/16/EÜ kohaldamisalasse kuuluvad ka laevad[, mis tegelikult majandustegevusega ei tegele], küsitakse Euroopa Kohtult täiendavalt, kas selles tähenduses tõlgendatuna on direktiiviga vastuolus selline riigisisene õigusnorm, nagu [seadusandliku dekreed] nr 53/2011 artikkel 3, millega võeti üle direktiivi 2009/16/EÜ artikkel 3 ning mille lõigus 1 sätestatakse otsingu- ja päästetegevuse kohaldamisala, piirates seda ainult majanduslikel eesmärkidel kasutatavate laevadega, jättes sellest välja mitte üksnes lõbusõidujahid, vaid ka kaubalaevad, mis tegelikult majandustegevusega ei tegele – ja mida seega majandustegevuseks ei kasutata?

Lõpuks soovitakse teada, kas Euroopa Kohus võib põhjendatult leida, et direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad osas, milles see hõlmab pärast 2017. aastal tehtud muudatusi ka reisilaevu, kaubalaevad, mis tegelevad süstemaatilisel merehädaliste abistamise nn SAR-tegevusega, muutes merel päästetud isikute kui merel eluohtlikku olukorda sattunud isikute transpordi sel viisil võrdseks reisijateveoga?

- B. Euroopa Kohtult küsitakse, kas asjaolu, et laeval transporditud inimeste arv ületas tunduvalt ohutusvahendite tunnistusel märgitud arvu, kuigi tegeleti nn SAR-tegevusega, või asjaolu, et omatakse ohutusvahendite tunnistust, mis viitab tunduvalt väiksemale inimeste arvule kui tegelikult transporditud inimeste arv – võib nõuetekohaselt kuuluda I lisa II osa punktis 2A sätestatud esmatahtsate tegurite või I lisa II osa punktis 2B sätestatud ootamatute tegurite alla, millele viidatakse direktiivi 2009/16/EÜ artiklis 11?
- C. Euroopa Kohtult küsitakse, kas direktiivi 2009/16/EÜ artiklis 13 sätestatud üksikasjalikumate sadamariigi kontrollide pädevus liikmesriikide lipu all sõitvate laevade suhtes võib ja/või peab hõlmama ka pädevust kontrollida, millise tegevusega laev tegelikult tegeleb, sõltumata tegevusest, milleks lipuriik ja vastav klassifikatsiooniühing väljastas klassifikatsioonitunnistuse ja sellest tulenevad ohutustunnistused, ja järelikult pädevust kontrollida, kas kõnealuse laeva valduses on tunnistused ja laev täidab üldisi nõudeid ja/või eeskirju, mis on ette nähtud rahvusvahelisel tasandil vastu võetud standardites, mis käsitlevad ohutust, reostuse vältimist ning elu- ja töötingimusi laevadel, ja kui vastus on jaatav, siis kas kõnealust pädevust saab teostada ka laeva suhtes, mis tegeleb konkreetsel juhul süstemaatiliselt nn SAR-tegevusega?
- D. Euroopa Kohtult küsitakse, kuidas tuleb tõlgendada SOLASe konventsiooni reegli 1 [parandus, artikkel 1] punkti b – millele viidatakse sõnaselgelt direktiivi 2009/16/EÜ artiklis 2 ja mille ühetaoline ühendust hõlmav tõlgendus tuleb seega tagada sadamariigi kontrolli eesmärgil ja sadamariigi kontrolli käigus – osas, milles see sätestab, et „*b. Osalisriigi valitsus kohustub kehtestama õigusakte ning võtma muid meetmeid, mis on vajalikud konventsiooni täielikuks ja igakülgeks jõustamiseks, tagamaks et inimelude ohutust silmas pidades oleksid laevad oma ettenähtud tegevuseks kõlblikud*“; eelkõige, kas hinnangu puhul laeva ettenähtud tegevuseks kõlblikkuse kohta, mille sadamariigid peavad sadamariigi kontrollide kaudu esitama, tuleks ainsaks kontrollstandardiks võtta nõuded, mis esitatakse klassifikatsiooni ja asjaomaste omandatud ohutustunnistuste alusel, mis saadi abstraktselt deklareeritud tegevuse alusel, või võib siiski arvestada ka tegevust, millega see laev tegelikult tegeleb?

Seega küsitakse Euroopa Kohtult, kas sadamariikide ametiasutustel on, ka viidatud rahvusvahelist standardit arvesse võttes, pädevus kontrollida mitte üksnes seda, kas laevavarustus ja pardaseadmed vastavad nõuetele, mis on ette nähtud lipuriigi väljastatud tunnistustes ja tulenevad laeva abstraktselt klassifikatsioonist, vaid ka pädevus hinnata nende tunnistuste ning laevavarustuse ja pardaseadmete vastavust, mis asuvad laeval ja on selle käsutuses konkreetse tegevuse tõttu, mis on klassifikatsioonitunnistuses viidatud tegevusest eraldiseisev ja erinev.

Samad kaalutlused peab esitama ka IMO resolutsiooni A.1138(31) – *Procedures of Port State Control, 2019*, mis võeti vastu 4. detsembril 2019, punkti 1.3.1 kohta, osas, milles see sätestab, et „*Under the provisions of the relevant conventions set out in section 1.2 above, the Administration (i.e. the Government of the flag State) is responsible for promulgating laws and regulations and for taking all other steps which may be necessary to give the relevant conventions full and complete effect so as to ensure that, from the point of view of safety of life and pollution prevention, a ship is fit for the service for which it is intended and seafarers are qualified and fit for their duties.*“.

- E. Euroopa Kohtult küsitakse juhul, kui leiab kinnitust, et sadamariigil on pädevus hinnata tunnistuste valdamist ja nõuete ja/või eeskirjade järgimist tegevuse põhjal, milleks laev on tegelikult ette nähtud:
1. kas sadamariik, kes tegi sadamariigi kontrolli, võib nõuda, et laeva valduses oleksid tunnistused ning järgitaks ohutusnõudeid ja/või -eeskirju ja saaste vältimise nõudeid ja eeskirju, peale juba laeva valduses olevate tunnistuste ja juba järgitavate nõuete ja eeskirjade, mis on seotud tegelikult teostatava tegevusega, eelkõige juhul, kui tegemist on otsingu- ja päästetegevusega, et vältida laeva kinnipidamist;

2. kui punktile nr 1 vastatakse jaatavalt, siis kas seda, et lisaks valduses olevatele ja konkreetset tegevust puudutavatele tunnistustele ning järgitavatele ohutusnõuetele ja/või -eeskirjadele omatakse täiendavaid tunnistusi ning järgitaks täiendavaid ohutusnõudeid ja/või eeskirju, võib eelkõige siis, kui tegemist on otsingu- ja päästetegevusega, laeva kinnipidamise vältimiseks nõuda üksnes juhul, kui on olemas selge ja usaldusväärne rahvusvaheline ja/või [liidu] õigusraamistik otsingu- ja päästetegevuste klassifikatsiooni ja vastavate ohutust ning saaste vältimist puudutavate tunnistuste ning nõuete ja/või eeskirjade kohta;
3. kui punktile nr 2 vastatakse eitavalt, siis kas seda, et lisaks valduses olevatele ja konkreetset tegevust puudutavatele tunnistustele ning järgitavatele ohutusnõuetele ja/või -eeskirjadele omatakse täiendavaid tunnistusi ning järgitaks täiendavaid ohutusnõudeid ja/või -eeskirju, võib eelkõige siis, kui tegemist on otsingu- ja päästetegevusega, nõuda lipuriigi ja/või sadamariigi riigisiseste õigusnormide alusel ja kas selleks on vaja esmase tasandi õigusnorme või sobivad ka teise tasandi õigusnormid või ka üksnes halduskorra üldeeskirjad;
4. kui punktile nr 3 vastatakse jaatavalt, siis kas sadamariigil on kohustus viidata sadamariigi kontrolli käigus täpselt ja konkreetselt, millise (punkti nr 3 kohaselt kindlaks määratud) riigisisese seadusjõuga õigusnormi, haldusnormi või üldhaldusaktis leiduva õigusnormi alusel tuleb kindlaks määrata nõuded ja/või tehnilised ohutuse ja saaste vältimise nõuded, mille sadamariigi kontrollitav laev peab otsingu- ja päästetegevusega tegelemiseks täitma, ja milliseid puuduste parandamise või kõrvaldamise tegevusi täpselt nõutakse, et tagada viidatud õigusnormide täitmine;
5. kas sadamariigi ja/või lipuriigi seadusjõuga õigusnormi, haldusnormi või üldhaldusaktis leiduva õigusnormi puudumisel võib sadamariigi ametiasutus konkreetsel juhul viidata tehnilistele ohutusnõuetele ja/või -eeskirjadele, saaste vältimise ning elu- ja töökaitse nõuetele pardal ja/või eeskirjadele, mille sadamariigi kontrolli all olev laev peab otsingu- ja päästetegevusega tegelemiseks täitma;
6. kui punktidele nr 4 ja 5 vastatakse eitavalt, kas siis võib juhul, kui selles valdkonnas puuduvad lipuriigi konkreetsed juhised, pidada otsingu- ja päästetegevusi vahepeal loa saanuks, ja seega ei saa seda tegevust kinnipidamiskorraldusega peatada, kui sadamariigi kontrolli all olev laev täidab muu kategooria (eelkõige kaubalaeva) eelnevalt viidatud nõuded ja/või eeskirjad, mille olemasolu lipuriik on ka konkreetselt kinnitanud?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprill 2009. aasta direktiiv 2009/16/EÜ, mis käsitleb sadamariigi kontrolli (ELT 2009, L 131, lk 57).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 13. jaanuaril 2021 –
JW, HD, XS versus LOT Polish Airlines**

(Kohtuasi C-20/21)

(2021/C 98/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Hagejad ja apellandid: JW, HD, XS

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: LOT Polish Airlines

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades⁽¹⁾ artikli 7 punkti 1 alapunkti b tuleb tõlgendada nii, et lennu korral, mida iseloomustab ühtne kinnitatud broneering tervele reisile ja mis on jagatud kaheks või enamaks lennusegmentideks, võib kohustuse täitmise kohaks selle sätte tähenduses olla ka esimese lennu saabumise koht, kui neid lennusegmente teostavad erinevad lennuettevõtjad ja määruse nr 261/2004⁽²⁾ alusel esitatud hüvitise maksmise hagi põhineb esimese lennu hilinemisel ja see on esitatud esimest lendu teostanud tegutseva lennuettevõtja vastu?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 351, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 19. jaanuaril 2021 – Eurocostruzioni Srl versus Regione Calabria

(Kohtuasi C-31/21)

(2021/C 98/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Eurocostruzioni Srl

Vastustaja: Regione Calabria

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 28. juuli 2000. aasta määrusega nr 1685/2000/EÜ, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999⁽¹⁾ üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmetega seotud kulutuste abikõlblikkusega, ja eelkõige selle lisa eeskirja nr 1 punktis 2 sätestatuga, osas, mis puudutab „kulutuste tõendamist“, § 2.1., nõutakse, et lõplike abisaajate tehtud makseid tõendataks tingimata makseviitungitega, ka juhul kui abisaajat rahastati selleks, et ta ehitaks kinnisasja oma materjalide, seadmete ja töötajatega, või tohib teha erandi, mis erineb sellest, mis on sõnaselgelt ette nähtud juhuks, kui ei ole võimalik esitada nõutavaid „samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumente“?
2. Milline on viidatud mõiste „samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumendid“ õige tõlgendus?
3. Kas eelkõige määruse kõnealuste sätetega on vastuolus riigisisised ja piirkondlikud õigusnormid ja nendest tulenevad halduse rakendusmeetmed, mis näevad juhuks, kui rahastus anti abisaajale selleks, et ta ehitaks kinnisasja oma materjalide, seadmete ja töötajatega, rahastuse esemeks olevatele kulutustele ette valitsussektori hallatava kontrolli-süsteemi, mis koosneb:
 - a) tööde eelnevast kvantifitseerimisest riiklike ehitustööde piirkondliku hinnakirja alusel ja selles vahendis mitte ettenähtud eelarvepunktide alusel vastavalt projekteerija ekspertiisist ette nähtud kehtivatele turuhindadele,

- b) hilisemast aruandlusest, mille käigus esitatakse tööde raamatupidamisdokumendid, mis koosnevad kaetud tööde aktist ja raamatupidamisregistrist, mille igal leheküljel on töödejuhataja ja toetust saava firma direktori nõuetekohane allkiri, ning kontrollist ja kooskõlastavast võrdlemisest, mille viib punktis a viidatud ühikuhindade alusel läbi pädeva piirkondliku haldusametuse poolt nimetatud auditikomisjon?

(¹) Nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta (ELT 1999, L 161, lk 1; ELT eriväljaanne 14/01, lk 31).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 20. jaanuaril 2021 –
Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium**

(Kohtuasi C-34/21)

(2021/C 98/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Taotleja: Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

Menetlusosaline: Minister des Hessischen Kultusministeriums

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) 2016/679 (¹) artikli 88 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et teatud õigusnorm peab selleks, et seda saaks käsitada täpsema eeskirjana, mille eesmärk on tagada õiguste ja vabaduste kaitse seoses töötajate isikuandmete töötlemisega töösuhete kontekstis isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 88 lõike 1 tähenduses, vastama isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 88 lõikes 2 sätestatud nõuetele?
2. Kas riigisest õigusnormi, mis ilmselgelt ei vasta määruse (EL) 2016/679 artikli 88 lõikes 2 sätestatud nõuetele, saab sellest hoolimata jätkuvalt kohaldada?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven kasatsionen sad (Bulgaaria) 19. jaanuaril 2021 –
„Konservinvest“ OOD versus „Bulkons Parvomay“ OOD**

(Kohtuasi C-35/21)

(2021/C 98/15)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven kasatsionen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: „Konservinvest“ OOD

Vastustaja kassatsioonimenetluses: „Bulkons Parvomay“ OOD

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta ⁽¹⁾ artikkel 9 lubab muudel kui viidatud sättega reguleeritud ajutise kaitse andmise juhtudel kasutada kõnealuse määrusega hõlmatud põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste registreerimiseks ja kaitseks riigisest süsteemi ning kas viidatud säte annab liikmesriikidele õiguse kohaldada kohtuasjades, mille ese on geograafilise tähise registreerimise liikmesriigis määrusega nr 1151/2012 hõlmatud põllumajandustooted ja toidu tootvate ja turustavate kohalike ettevõtjate vaheline vaidlus sellisest geograafilisest tähisest tuleneva õiguse rikkumise üle, muid paralleelselt kehtivaid riigiseseid õigusnorme (analoogiliselt kaubamärkide suhtes kohaldatava paralleelse süsteemiga)?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT 2012, L 343, lk 1).

Lietuvos geležinkeliai AB 27. jaanuaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 18. novembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-814/17: Lietuvos geležinkeliai versus komisjon

(Kohtuasi C-42/21 P)

(2021/C 98/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Lietuvos geležinkeliai AB (esindajad: *Rechtsanwälte* W. Deselaers, K. Apel ja P. Kirst)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Orlen Lietuva AB

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus, täies ulatuses või osas, milles sellega jäeti rahuldamata hagi, milles paluti tühistada komisjoni 2. oktoobri 2017. aasta otsus C(2017) 6544 final (juhtum AT.39813 – Baltic Rail) ⁽¹⁾;
- tühistada otsus täies ulatuses või osaliselt;
- teise võimalusena tühistada Lietuvos geležinkeliaile määratud trahv või vähendada seda veelgi,
- jätta komisjoni kanda kõik käesoleva menetlusega seotud kulud ja kohtukulud Üldkohtus.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab apellatsioonkaebust nelja väitega.

Esiteks tõlgendas Üldkohus ja seetõttu ka kohaldas valesti kohtupraktikat, mille kohaselt peab turgu valitseva seisundiga ettevõtja lubama taristut kasutada ainult siis, kui keeldumine välistab tõenäoliselt taristut kasutada taotleva isiku igasuguse konkurentsi turul, kui sellist keeldumist ei ole võimalik objektiivselt põhjendada ning kui taristu kasutamine kui selline on nimetatud isiku majandustegevuse jaoks vältimatu.

Teiseks ei kujuta endast turgu valitseva seisundi kuritarvitamist see, kui „väga kiirustades ja ilma eelnevalt vajalikke vahendeid tagamata“ kõrvaldati 19 kilomeetri pikkune rööbastee (edaspidi „rööbastee“), mis ühendab Mažeikiaid Loode-Leedus Läti piiriga.

Kolmandaks rikkus Üldkohus õigusnormi, kuna ta tuvastas, et rööbastee kõrvaldamine piirab konkurentsi.

Neljandaks läks Üldkohus iseendaga vastuollu, kuna viitas apellandi väidetavalt konkurentsivastasele kavatsusele, selleks et kindlaks teha, kas ja kui suur trahvisumma tuleb määrata, kuigi Üldkohus oli tuvastanud, et ette heidetud rikkumine ei põhine apellandi kavatsusel, konkurentsivastasel strateegial ega mahal usul.

(¹) Kokkuvõtte komisjoni 2. oktoobri 2017. aasta otsusest Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 102 sätestatud menetluse kohta (juhtum AT.39813 – Baltic Rail) (teatavaks tehtud numbri C(2017) 6544 all) (ELT 2017, C 383, lk 7).

Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööameti 27. jaanuaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 18. novembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-735/18: Aquind versus ACER

(Kohtuasi C-46/21 P)

(2021/C 98/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (ACER) (esindajad: P. Martinet ja E. Tremmel, keda abistas *advokat* B. Creve)

Teine menetlusosaline: Aquind Ltd

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna või osaliselt;
- kui Euroopa Kohus leiab, et menetlusstaadium seda võimaldab, jätta esimeses astmes esitatud hagi põhjendamatuks tõttu rahuldamata;
- teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks vastavalt Euroopa Kohtu otsusele;
- mõista nii apellatsioonimenetluse kui ka esimese astme menetluse kohtukulud välja Aquind Ltd-lt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud kohtuotsuses nõustus Üldkohus hageja neljanda ja üheksanda väitega ning tühistas selle alusel Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Ameti (ACER) apellatsiooninõukogu 17. oktoobri 2018. aasta otsuse A-001-2018, jättis hagi ülejäänud osas rahuldamata ning mõistis kohtukulud välja ACERilt. ACER väidab oma apellatsioonkaebuses, et Üldkohus on õigusnormi rikkunud järgmiselt:

1. Üldkohus on õigusnormi rikkunud seoses ACERi apellatsiooninõukogu teostatava kontrolli põhjalikkusega nii üldiselt kui ka kõnealuses asjas, mis puudutab vigu majanduslikult või tehniliselt keerulistest hinnangutes.
2. Üldkohus on õigusnormi rikkunud määruse nr 714/2009 (¹) artikli 17 lõike 1 punkti b tõlgendamisel.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 714/2009 võrkudele juurdepääsu tingimuste kohta piiriüleises elektrikaubanduses ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1228/2003 (ELT 2009, L 211, lk 15).

1. veebruaril 2021 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik**(Kohtuasi C-60/21)**

(2021/C 98/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: W. Roels ja V. Uher)*Kostja:* Belgia Kuningriik**Hageja nõuded**

Komisjon palun Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et säilitades normid, mille kohaselt:

keelatakse maha arvata elatist või seda ja täiendavat elatist asendavat kapitali maksustatavast tulust, mida saavad Belgia mitteresidentidest elatiskohustuslased, kes saavad seal oma kutsealasest sissetulekust vähem kui 75 %, ja kes ei saa kasutada sama mahaarvamist enda residentsuse liikmesriigis, kuna selles liikmesriigis on nende maksustatav tulu liiga väike,

on Belgia Kuningriik rikkunud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklist 45 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (EMP) artiklist 28 tulenevaid kohustusi, ja

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamisel tugineb komisjon ühele väitele ja leiab, et vaidlusalused õigusnormid võivad pärssida mitteresidentidest maksukohustuslastele aluslepingutega tagatud liikumisvabaduste kasutamist, milleks on täpsemalt ELTL artiklis 45 ja EMP artiklis 28 ette nähtud töötajate liikumisvabadus.

Nimelt mitteresidentidest maksukohustuslaselt, kes ei saa Belgias vähemalt 75 % oma kutsealasest maksustatavast sissetulekust ja kes ei saa tegelikult oma residentsuse liikmesriigis tulust maha arvata elatist, sest ta ei saa selles liikmesriigis piisavalt maksustatavat tulu, võtavad Belgia õigusnormid igasuguse võimaluse elatist maha arvata. Kuid Euroopa Kohtu praktikast ja eelkõige 10. mai 2012. aasta otsusest kohtuasjas C-39/10: Euroopa Komisjon vs. Eesti nähtub, et sellisel juhul peab töökoha liikmesriik võtma arvesse mitteresidentidest maksukohustuslase isiklikke ja perekondlikke asjaolusid.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Kazembe Musonda versus nõukogu

(Kohtuasi T-110/19) ⁽¹⁾

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadilhac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Jean-Claude Kazembe Musondalt.

⁽¹⁾ ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Boshab versus nõukogu(Kohtuasi T-111/19) ⁽¹⁾

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Omandiõigus – Süüituse presumpatsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Évariste Boshab (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadilhac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargo rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Évariste Boshabit.

⁽¹⁾ ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Kampete versus nõukogu(Kohtuasi T-113/19) ⁽¹⁾

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süüituse presumpatsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Ilunga Kampete (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadilhac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Ilunga Kampetelt.

(¹) ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Kande Mupompa versus nõukogu

(Kohtuasi T-116/19) (¹)

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Omandiõigus – Süütuse presumpatsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadilhac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Kande Mupompalt.

(¹) ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Amisi Kumba versus nõukogu

(Kohtuasi T-118/19) (¹)

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadillac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Gabriel Amisi Kumbalt.

(¹) ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Mutondo versus nõukogu(Kohtuasi T-119/19) ⁽¹⁾

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süüituse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Kalev Mutondo (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadilhac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Kalev Mutondolt.

⁽¹⁾ ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Numbi versus nõukogu(Kohtuasi T-120/19) ⁽¹⁾

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süüituse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: John Numbi (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadilhac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja John Numbilt.

(¹) ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Ruhorimbere versus nõukogu

(Kohtuasi T-121/19) (¹)

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumpatsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadilhac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Éric Ruhorimberelt.

(¹) ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Ramazani Shadary versus nõukogu

(Kohtuasi T-122/19) (¹)

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süütuse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadillac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Emmanuel Ramazani Shadarylt.

(¹) ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Kanyama versus nõukogu(Kohtuasi T-123/19) ⁽¹⁾

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süüituse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Célestin Kanyama (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadilhac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargo rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Célestin Kanyamalt.

⁽¹⁾ ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Ilunga Luyoyo versus nõukogu(Kohtuasi T-124/19) ⁽¹⁾

(Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Hageja nime jätmise puudutatud isikute nimekirjadesse – Põhjendamiskohustus – Õigus olla ära kuulatud – Nimekirjadesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine – Õigus era- ja perekonnaelu austamisele – Süüituse presumptsioon – Proportsionaalsus – Õigusvastasuse vastuväide)

(2021/C 98/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire ja M.-C. Cadillac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1940, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 314, lk 47), ja teiseks nõukogu 10. detsembri 2018. aasta raskendusmäärus (EL) 2018/1931, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud, artiklit 9 (ELT 2018, L 314, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Ilunga Luyoyolt.

⁽¹⁾ ELT C 139, 15.4.2019.

Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus – Klymenko versus nõukogu

(Kohtuasi T-258/20) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas – Rahaliste vahendite külmutamine – Selliste isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid külmutatakse – Hageja nime jätmise loetelu – Nõukogu kohustus kontrollida, et kolmanda riigi asutuse otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele)

(2021/C 98/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Venemaa) (esindaja: advokaat M. Phelippeau)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. Vitro ja P. Mahnič)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 5. märtsi 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/373, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2020, L 71, lk 10), ja nõukogu 5. märtsi 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/370, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2020, L 71, lk 1), osas, milles nende aktidega jäetakse hageja nimi nende isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse kõnealuseid piiravaid meetmeid.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 5. märtsi 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/373, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ja nõukogu 5. märtsi 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/370, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, osas, milles nende aktidega jäetakse Oleksandr Viktorovych Klymenko nimi nende isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse kõnealuseid piiravaid meetmeid.

2. Jätta otsuse 2020/373 artikli 1 tagajärjed Oleksandr Viktorovych Klymenko suhtes kehtima kuni Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 esimeses lõigus nimetatud apellatsioonkaebuse esitamise tähtaja möödumiseni, või kui selle tähtaja jooksul esitakse apellatsioonkaebus, siis selle läbivaatamata või rahuldamata jätmiseni.
3. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

(¹) ELT C 222, 6.7.2020.

Üldkohtu 4. veebruari 2021. aasta määrus – *Germann Avocats versus komisjon*

(Kohtuasi T-352/18) (¹)

(Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue – Teenuste hanked – Hankemenetlus – Ametiühingute mittediskrimineerimise ja mitmekesisuse kohaste tavade jätku-uuring – Pakkumuste tagasilükkamine – Pakkumuste hindamise kriteeriumid – Osaliselt õiguslikult põhjendamatu ja osaliselt vastuvõetamatu hagi)

(2021/C 98/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Germann Avocats LLC (Genf, Šveits) (esindajad: advokaadid C. Giannakopoulos ja N. Skandamis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Estrada de Solà ja A. Katsimerou, keda abistas advokaat R. van Melsen)

Ese

Esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni otsus, millega lükatakse tagasi hageja pakkumus hankemenetluses JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042 („Ametiühingute mittediskrimineerimise ja mitmekesisuse kohaste tavade jätku-uuring“ (2017/S 215-446067)), ja teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mis selle otsuse vastuvõtmisega hagejale väidetavalt tekkis.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Germann Avocats LLC-lt.

(¹) ELT C 301, 27.8.2018.

22. jaanuaril 2021 esitatud hagi – *SFD S.A. versus EUIPO – Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION)*

(Kohtuasi T-35/21)

(2021/C 98/32)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: SFD S.A. (Opole, Poola) (esindaja: advokaat T. Grucelski)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Allmax Nutrition Inc. (North York, Ontario, Kanada)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION taotlus – registreerimistaotlus nr 15 971 435

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 28. oktoobri 2020. aasta otsus asjas R 511/2020-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- lükata vastulause tagasi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja apellatsioonikoja menetluse teiselt poolelt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

19. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Inivos ja Inivos versus komisjon

(Kohtuasi T-38/21)

(2021/C 98/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Inivos Ltd (London, Ühendkuningriik) ja Inivos BV (Rotterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid R. Martens ja L. Hoet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada tundmatu kuupäevaga otsus alustada väljakuulutamiseta läbirääkimistega hankemenetlust kuni 200 desinfitseerimisroboti ostmiseks;
- tühistada tundmatu kuupäevaga otsus sõlmida raamleping Euroopa haiglatele desinfitseerimisrobotite ostmiseks (Covid-19) ettevõtjaga UVD Robots APS / Kompai Robotics & Teamnet;
- tühistada 19. novembri 2020. aasta otsus sõlmida raamleping Euroopa haiglatele desinfitseerimisrobotite ostmiseks (Covid-19) ettevõtjaga UVD Robots APS / Kompai Robotics & Teamnet;
- tuvastada, et raamleping Euroopa haiglatele desinfitseerimisrobotite ostmiseks (Covid-19), eelkõige lepingud viitenumbriga FW-00103506 ja FW-00103507, on tühised;

- tuvastada, et kostja peab hüvitama võimaluse kaotamisest tuleneva kahju;
- mõista kohtukulud, sh hagejale tekkinud kohtukulud, välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kostja rikkus finantsmääruse artikli 160 lõikeid 1 ja 2 ning I lisa 1. peatüki 2. jao punkti 11 koostoimes hea halduse põhimõttega, sest ta kasutas hankemenetluses kuni 200 desinfitseerimisroboti ostmiseks vääralt väljakuulutamisetähtaegade ületamisega hankemenetlust, tehes sellega ilmse hindamisvea.
2. Teine väide, et kostja rikkus esiteks finantsmääruse artiklit 61, artikli 160 lõiget 1 ja artikli 167 lõiget 1 koostoimes liidu üldpõhimõtetega nagu läbipaistvuse, võrdsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtted, ning teiseks Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41, sest kostjal ja edukal pakkujal (UVD Robots APS) on huvide konflikt, mis tähendab tõsist rikkumist ja muudab sõlmitud raamlepingu tühiuks.
3. Kolmas väide, et kostja rikkus finantsmääruse artikli 160 lõiget 3, sest Euroopa haiglatele desinfitseerimisrobotite ostmiseks (Covid-19) raamlepingu sõlmimine ettevõtjaga UVD Robots APS moonutab konkurentsi.

25. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Slovakkia versus komisjon

(Kohtuasi T-40/21)

(2021/C 98/34)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Pooled

Hageja: Slovaki Vabariik (esindaja: advokaat B. Ricziová)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 18. novembri 2020. aasta rakendusotsus (EL) 2020/1734, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames⁽¹⁾, osas, milles Slovaki Vabariigi suhtes kohaldatakse finantskorrektsiooni seoses meetmega „Tootmiskohustusega sidumata otsetoetused“ eelarveaasta 2016 eest (taotlusaastad 2013 ja 2014), kogusummas 19 656 905,11 eurot;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja põhjendab hagi ühe väitega, mille kohaselt rikuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013⁽²⁾ artikli 52 lõike 4 punkti a, koostoimes komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014⁽³⁾ artikli 34 lõikega 2, sest Slovaki Vabariigi suhtes ei kohaldata neis sätetes ette nähtud menetluslikke tagatisi.

Hageja toob esitatud väites esile, et komisjon jättis rakendusotsuse 2020/1734 alusel Euroopa Liidu rahastamisest välja Slovakkia Vabariigi poolt EAGF raames kantud kulud summas 19 656 905,11 eurot, vastavalt finantskorrektsioonile seoses meetmega „Tootmiskohustusega sidumata otsetoetused“ eelarveaasta 2016 eest (ühtse pindalatoetuse kava – puudused põldude identifitseerimise süsteemi (LPIS) ajakohastamise kvaliteedis, kohapealsete kontrollide kvaliteedis ja tagasinõudmistega algatamises – taotlusaasta 2015). Hageja sõnul on nimetatud summas arvesse võetud taotlusaastaid 2013 ja 2014, mis ei olnud kontrolli ese.

⁽¹⁾ ELT 2020, L 390, lk 10.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549).

⁽³⁾ Komisjoni 6. augusti 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 908/2014, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses makse- ja muude asutustega, finantsjuhtimisega, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega, kontrollieeskirjadega, tagatistega ja läbipaistvusega (ELT 2014, L 255, lk 59).

26. jaanuaril 2021 esitatud hagi – About You versus EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)

(Kohtuasi T-50/21)

(2021/C 98/35)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: About You GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat W. Mosing)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Safe-1 Immobilieninvest GmbH (Mauer, Austria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk Y/O/U YOUR ORIGINAL U – ELi kaubamärk nr 10 226 901

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 19. novembri 2020. aasta otsus asjas R 529/2020-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- korraldada suuline istung;
- tühistada vaidlustatud otsus, nii et EUIPO tunnistaks ELi kaubamärgi tervikuna kehtetuks;
- jätta EUIPO ja EUIPO menetluse teise poole – kui ta esitab kirjalikud seisukohad – kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja kulud, mis hageja on kandnud Üldkohtu menetluses ja EUIPO apellatsioonikoja menetluses.

Väited

- Rikutud on tõendamist puudutavaid menetlusnorme seoses õiguskindlusega ja õiguspärase ootuse põhimõtet;

- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artiklit 58 (koostoimes artikliga 18) ja artiklit 95 koostoimes komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artiklitega 10, 19 ja 27.

26. jaanuaril 2021 esitatud hagi – About You versus EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)

(Kohtuasi T-51/21)

(2021/C 98/36)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: About You GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat W. Mosing)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Safe-1 Immobilieninvest GmbH (Mauer, Austria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk Y/O/U YOUR ORIGINAL U – ELi kaubamärk nr 10 226 918

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 19. novembri 2020. aasta otsus asjas R 530/2020-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- korraldada suuline istung;
- tühistada vaidlustatud otsus, nii et EUIPO tunnistaks ELi kaubamärgi tervikuna kehtetuks;
- jätta EUIPO ja EUIPO menetluse teise poole – kui ta esitab kirjalikud seisukohad – kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja kulud, mis hageja on kandnud Üldkohtu menetluses ja EUIPO apellatsioonikoja menetluses.

Väited

- Rikutud on tõendamist puudutavaid menetlusnorme seoses õiguskindlusega ja õiguspärase ootuse põhimõtet;
 - rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artiklit 58 (koostoimes artikliga 18) ja artiklit 95 koostoimes komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artiklitega 10, 19 ja 27.
-

1. veebruaril 2021 esitatud hagi – Rotondaro versus EUIPO – Pollini (COLLINI)**(Kohtuasi T-69/21)**

(2021/C 98/37)

*Hagiavalduse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Carmine Rotondaro (Monaco, Monaco) (esindaja: advokaat M. Locatelli)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Pollini SpA (Gatteo, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi COLLINI taotlus – registreerimistaotlus nr 15 841 091

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 3. detsembri 2020. aasta otsus asjas R 2518/2019-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätma muutmata vastulausete osakonna otsus ja tuvastada, et kaubamärgi COLLINI saab registreerida ELi kaubamärgina kõigi klasside 18 ja 25 kaupade jaoks, mis on ära toodud registreerimistaotluses nr 15 841 091;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- EUIPO tegevdirectori 22. septembri 2017. aasta suuniste (otsus nr EX-17-1) rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

3. veebruaril 2021 esitatud hagi – Bowden ja Young versus Euroapol**(Kohtuasi T-72/21)**

(2021/C 98/38)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Ian James Bowden (Haag, Madalmaad) ja Janey Young (Haag, Madalmaad) (esindaja: advokaat N. de Montigny)

Kostja: Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Amet (Euroapol)

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada 30. märtsi 2020. aasta individuaalsed otsused, millega ei kohaldatud nende suhtes muude teenistujate teenistustingimuste artikli 12 lõike 2 punktis a sätestatud kodakondsuse tingimusest tehtud erandit ja seetõttu lõpetati nende teenistuslepingud muude teenistujate teenistustingimuste artikli 47 alusel etteteatamistähtajaga, mis hakkas kulgema „pärast üleminekuperioodi lõppemist“ 31. detsembril 2020 vastavalt väljaastumislepingule;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimese väite kohaselt on erandimenetluses kohaldatud menetlus ja kriteeriumid õigusvastased, rikutud õigusnormi ja tehtud tõlgendamisviga, puudub läbipaistvus, selgus, õiguskindlus ja etteennustatavus ning jäetud järgimata hea halduse põhimõtte.
2. Teise väite kohaselt on rikutud õiguspärast ootust, toimikut ei ole üksikasjalikult ja individuaalselt hinnatud, otsused on tehtud meelevaldselt, võimu kuritarvitatud ja põhjendused esitamata jäetud.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud hoolitsemiskohustust.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud õigust olla tulemuslikult ära kuulatud.
5. Viienda väite kohaselt on rikutud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet.
6. Kuuenda väite kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga.

5. veebruaril 2021 esitatud hagi – Teva Pharmaceutical Industries ja Cephalon versus komisjon

(Kohtuasi T-74/21)

(2021/C 98/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Petach Tikva, Iisrael), Cephalon Inc. (West Chester, Pennsylvania, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid D. Tayar ja S. Ortoli)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada tervikuna komisjoni 26. novembri 2020. aasta otsus C(2020) 8153 Final;
- tühistada trahvid, mis vaidlustatud otsuse artikliga 2 määrati Teva Pharmaceutical Industries Ltd.-le ja Cephalon Inc.-ile;
- teise võimalusena vähendada oluliselt Teva Pharmaceuticals Industries Ltd-le määratud trahvi;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks tuginevad hagejad neljale väitele.

1. Esimene väide, et komisjon on õigusnormi rikkunud ja teinud faktivea, kui ta kirjeldas kõnealust kokkulepet kui eesmärgipõhist konkurentsipiirangut.
2. Teine väide, et komisjon on õigusnormi rikkunud ja teinud faktivea, kui ta kirjeldas patendivaidluste lahendamise kokkulepet kui tagajärgedel põhinevat piirangut.
3. Kolmas väide, et komisjon on teinud ELTL artikli 101 lõiget 3 kohaldades vea.
4. Neljas väide, et Tevale ja Cephalonile määratud trahvid tuleks tühistada või äärmisel juhul Tevale määratud trahvi märkimisväärselt vähendada.

5. veebruaril 2021 esitatud hagi – Cargolux versus komisjon

(Kohtuasi T-80/21)

(2021/C 98/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Cargolux Airlines International SA (Cargolux) (Sandweiler, Luxemburg) (esindajad: advokaadid G. Goeteyn ja E. Aliende Rodríguez)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- kohustada liitu, keda esindab komisjon, hüvitama kahju, mis Cargoluxile tekitati sellega, et komisjon jättis makstamata nii tasumisele kuuluvad viivised kui kapitaliseeritud intressi, ELTL artikli 266 esimese lõigu alusel 16. detsembri 2015. aasta kohtuotsuse Cargolux Airlines International SA vs. komisjon (T-39/11, ei avaldata, EU:T:2015:991) täitmiseks, ja sellest tulenevalt maksta ELTL artikli 266 teise lõigu, artikli 268 ja artikli 340 alusel järgmised summad:
 - i. tasumisele kuuluvate viivistega võrdne summa, ehk 39 900 000 euro suuruselt summalt tasutav intress Euroopa Keskpanga poolt oma refinantseerimistingute jaoks 1. novembril 2010 kehtestatud intressimäära (ehk 1 %) alusel, mida on suurendatud 3,5 protsendipunkti võrra ajavahemikul 15. veebruarist 2011 kuni 5. veebruarini 2016, ehk **8 075 972,03 eurot**, või kui seda ei tehta, siis selle intressimäära alusel, mida Üldkohus peab kohaseks;
 - ii. tasumisele kuuluva kapitaliseeritud intressiga võrdne summa, ehk tasumisele kuuluvalt viiviselt tasutav intress ajavahemikul 5. veebruarist 2016 kuni nõutud summa tegeliku tasumiseni komisjoni poolt (või juhul, kui Üldkohus lükkab tagasi Cargoluxi nõude, et tasumisele kuuluv kapitaliseeritud intress hakkab jooksmas alates 5. veebruarist 2016, vähemalt ajavahemikul taotluse esitamise kuni nõutud summa tegeliku tasumiseni komisjoni poolt), Euroopa Keskpanga poolt oma refinantseerimistingute jaoks 1. novembril 2010 kehtestatud intressimäära (ehk 1 %) alusel, mida on suurendatud 3,5 protsendipunkti võrra (või kui seda ei tehta, siis selle intressimäära alusel, mida Üldkohus peab kohaseks);
- mõista komisjonilt välja kõik Cargoluxi kohtukulud käesolevas menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, et komisjon on oma lepinguvälisest vastutusest tulenevalt kohustatud maksma Cargoluxile hüvitist tasumisele kuuluvate viiviste ja kapitaliseeritud intressi ulatuses, ELTL artikli 266 teise lõigu, artikli 268 ja artikli 340 alusel.

8. veebruaril 2021 esitatud hagi – QF versus komisjon**(Kohtuasi T-85/21)**

(2021/C 98/41)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* QF (esindaja: advokaat S. Orlandi)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tühistada otsus, millega jäeti tema nimi kandmata sisekonkursi COM/03/AD/18 tulemusel koostatud reservnimekirja;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et puudus asjakohane põhjendus. Hageja leiab nimelt, et põhistus koosneb sõnalistest hinnangutest, mis ei lange kokku antud hinnetega. Ka ei teinud konkursikomisjon enne katsete toimumist kehtestatud hindamiskriteeriume teatavaks, mistõttu ei saanud ei hageja ega ka ametisse nimetav asutus kontrollida nende kriteeriumide õiguspärasust.
2. Teine väide, mille kohaselt rikuti võrdse kohtlemise põhimõtet. Hageja väidab selle kohta muu hulgas, et konkursikomisjon muutis oma liikmete antud hindeid pärast katsete toimumist hindamistabeli alusel, samas kui see hindamistabel oli mõeldud tagama kandidaatide võrdset kohtlemist.
3. Kolmas väide, mille kohaselt tegi konkursikomisjon ilmse hindamisvea, sest ta ei suutnud õiguslikult piisavalt põhjendada ilmselgeid lahknevusi sõnaliste hinnangute ja arvuliste hinnete vahel, mis puudutab võrdlust muudele kandidaatidele antud võrreldavate hinnangutega.

Üldkohtu 28. jaanuari 2021. aasta määrus – MS versus komisjon**(Kohtuasi T-602/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 98/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Esimese koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 404, 30.11.2020.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET